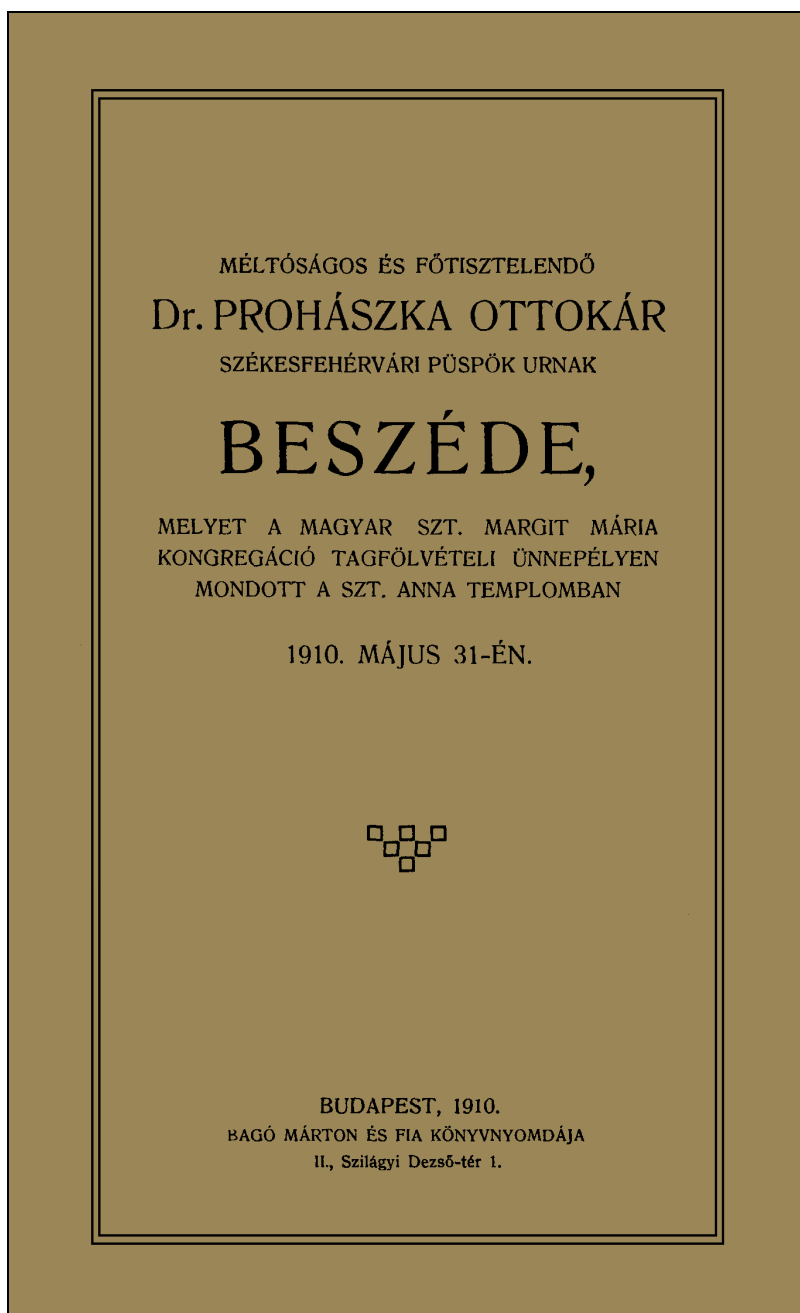

Prohászka Ottokár beszéde a Mária Kongregáció tagfölvételén 1910. május 31-én

mű a Pázmány Péter Elektronikus Könyvtár (PPEK)
– a magyarnyelvű keresztény irodalom tárháza – állományában.

Bővebb felvilágosításért és a könyvtárral kapcsolatos legfrissebb hírekért
látogassa meg a <http://www.ppek.hu> internetes címet.

Impresszum

**Méltóságos és főtisztelendő
Dr. Prohászka Ottokár
székesfehérvári püspök úrnak
beszéde,
melyet a magyar Szt. Margit Mária
Kongregáció tagfölvételi ünnepélyen
mondott a Szt. Anna templomban
1910. május 31-én.**

A könyv elektronikus változata

Ez a publikáció az azonos című füzet elektronikus változata. A füzet Budapesten jelent meg 1910-ben, Bagó Márton és Fia könyvnyomdájában.

Tartalomjegyzék

Impresszum	2
Tartalomjegyzék	3
Beszéd	4

Beszéd

Kedves leányaim! Kedves keresztény hívek!

Május elején ugyanaz a gondolatunk van, amely eltölt május végén. Egy Mária kongregációnak ugyanaz a célja van, amely a nagy keresztény anyaszentegyház híveit vezeti, lelkesíti és ez neveli az embert, a világba beleállítja a tisztán nemes erőteljesebb, különb lelket. Mária tisztelői lévén, a Mária kongregáció leányainak legyen feladata ezt a nagy gondolatot érvényesíteni, ezt a nagy célt szolgálni, hogy ezáltal rábizzuk a lelkünket és szívünket a boldogságos szent Szűz kezére és hogy a kitűnő, remeklő, fölséges, művészi édesanya neveljen bennünket. Az ő szent Fia hasonmása, kedves keresztény hívek, ennek a különb embernek. Legyen az férfi, legyen az nő, legyen az ifjú, legyen az leány, – a homlokán ott fénylik, a lelkén ott ragyog az eszményiségnek, a fennkölségnek, mondjuk ki: az erőteljes krisztusi hitnek jele. Aki ember akar lenni, aki különb ember akar lenni, aki egy világ dicséretére, dicsőítésére méltó akar lenni, annak az embernek nem lefelé, annak fölfelé kell iparkodnia. Annak az embernek küzdő szíve, törekvő lelke legyen. Ezt a törekvést, ezt a soha meg nem adást, az inspirációt nekünk a hit adja, az erősít, az lelkesít, a megrendülni nem tudó hit.

De, kedves lányaim, édes híveim, honnan vesszük ezt a hitet, ezt a fennkölséget, honnan vesszük ezt a rugalmas lelket, amely a világnak dekadenciájában tud érvényesülni, inspirálni? Azt mondhatnám, nekem e részben egy különb valaki kell, nekem valami égi, fölséges hatalom kell, kéz, amely lenyúl a magasból és fölemel. A boldogságos szent Szűz keze, lelke, szíve, egész milióje, ez való ennek az erőteljes, bátor, fölfelé törekvő lelkületnek. Mert ugye, kedves híveim, hiába pántoljuk körül a legerősebb tölgyet, nem vaspánt kell annak, hanem élet kell abba, hogy folyton fölszíva a nedvet, megállja a helyét, éppúgy a hitbe érzélem kell. A hitbe gyengeség, mélység, áhítat, csodálat kell, mert csak az a hit acélos, édes híveim, amely által lelkivilágunk érzelmes, hangulatos. Ezt adja nekünk a boldogságos szent Szűz. Édes, kedves híveim!

Nekem az a karácsony mindjárt más karácsony, ha az édesanyát ott látom térdelni játszó gyermekei között: nekem a szalma nem sistereg, ha az édes anyai kar átölel; nekem a tél nem nedves, nem rideg, nekem a vihar nem kegyetlen, ha az édesanya nyugtat meg, ha ringat, ha nevel. Édes kedves híveim! Így vagyunk mi mindnyájan. Ez adja meg a mi hitünk, áhítatunk szépségét. Ezeket az elveket akarjuk mi a boldogságos szent Szűz szeretete által beoltani a mi hitünkbe. Az én hitem is érzelmes, nekem is van édesanyám! Az én hitem egy fölséges hatalom, mely nem nyom le, hanem mindig fölemel engem. Még ha rám diktálják, hogy bűnös ember vagyok, akkor is lecsókolja rólam a megbélyegezést. Ez az érzélem való a huszadik század elejére, ez való minden kulturális embernek; lélek, amely érez, lélek, amely lendületes, lélek, amely rugalmas, lélek, amelynek érzelme a szent Szűz tisztelete. Ez adja meg a jó úton járást. Édesanyám, boldogságos szűz Mária, légy te az én nevelőm, légy te az én inspirátorom!

De a hit nemcsak azáltal lesz erős, ha megvan benne az érzélem, hanem kedves édes híveim, a hitnek tevékenynek kell lenni. Hiába van a fölemelő, a fölséges tan, hiába a nagy eszményi tan, ha nem bízunk benne, nem is segíthet az életben. És az élet oly folyam, melynek hajója a zátonyokat elhagyja. Akkor lehet tevékeny, erős hit a mi hitünk, ha inspirál engem, ha reggeltől estig egy oly finom motívum szövi át a lelket, ha kinő az én egész erős egyéniségem, ha úgy tudja beállítani a hitnek csillagait, az eszmét, ha úgy tudja nevelni, az indulatot, a természetet, az ösztönt, az alacsony embert, hogy nem fárad bele, míg lelkét szépséggel át nem itatja. Ez hosszú munka, mondjuk, ez családi munka. Ebbe a gyermeknevelő munkába állítjuk bele az anyát. Az ő hivatása, hogy embert szüljön, hogy

embert neveljen, hogy az ideáloknak legfölségesebbjét adja. Van ilyen anya: a boldogságos szűz Mária. Azért, kedves híveim, ha néha úgy érezzük, mintha ez a kereszténység zátonyra jutott volna, ha úgy érezzük, hogy egy hatalmas erős áramlat sodorja, tudjátok mit állítunk bele? A szép krisztusi életet, a szép krisztusi hitet. Ha a boldogságos szűz Mária minket szépekké, krisztusiakká nevelt, ha az életünkbe beleszővi a hitet, ha minket áldozni, ha minket érezni, ha minket küzdeni tanít Krisztusért, ha bennem az állatot legyőzi, ha az embert nemesíti, ha a természet szenvedéseit a kegyelemnek szépségével gyógyítja: úgy az egész világ tőlünk azt kívánja, hogy ne csak templomunk legyen, hanem ez a Szentlélek temploma tiszta, nemes elveket, szép, fönséges és absztrakt dolgokat, fönséges embereket, lelki szépségeket, Krisztus hasonmásait fogadja magába. Édes boldogságos szűz Mária! Nagy feladat, fárasztó, csodálatos, dicső, nagy munka ez, kérlek, segíts minket reá. Édes kedves gyermekeim, bízzatok benne, a boldogságos szűz Mária jó nevelő, nem királyleányokat nevel, többet nevel ő: Krisztus hasonmásait, jó keresztényeket.

Ha én úgy gondolkozom, hogy a boldogságos szent Szűz azt akarja, hogy az embereket úgy neveljem, ösztönözzem, hogy ilyenek legyenek, megfogom az én édesanyám kezét: Vigy előre, nélküled ne tovább! Higgyétek el, sikerül nekünk a munkás, megbízható, kitartó, fegyelmezett, erőteljes, küzdő ember, sikerül a Mária gyermek, sikerül a Mária kongregáció, sikerül a jó keresztény. Édes kedves híveim, gondoljunk arra, hogy imádkozni akarunk mindennap, de imádkozni nemcsak ajkkal, hanem léttel és tettel a boldogságos szent Szűzhöz a szép boldogító világért, a krisztusi erény kialakításáért. A Mária kongregációnak ez a nagy célja. Adja az Úristen ez új, nagy, szép, fönséges törekvések foszforeszkálását, az anyaszentegyház boldogulására, a szülők örömére, vigaszára, Isten dicsőségére!